

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 16Csp/95/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123329784
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2024:6123329784.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, pred sudcom JUDr. Dušanom Kucbelom, v spore žalobcu Collect Management s. r. o., so sídlom Námestie sv. Egídia 44, Poprad, IČO: 53 033 61, právne zastúpeného JUDr. Petrom Behúňom, advokátom, so sídlom Námestie sv. Egídia 44, Poprad, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, E., o zaplatenie 377,52 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie istiny v sume 377,52 Eur s príslušenstvom titulom vymáhania pohľadávky za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Žalobca po doplnení skutkových tvrdení uviedol, že jeho právny predchodca (O2 Slovakia s. r. o.) ako poskytovateľ elektronických komunikačných služieb uzatvoril so žalovaným zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.01.2021. Žalovanému bola poskytnuté dve sim karty s telefónnymi číslami a účastníckym programom. Za poskytnutie služieb boli žalovanému vystavené faktúry, ktoré nezaplatil riadne a včas. Výzvou zo dňa 25.07.2022 žalovanému právny predchodca oznámil, že bol v omeškaní viac ako 90 dní a môže postúpiť pohľadávku na tretiu osobu. Následne zmluvou 28.09.2022 postúpil pohľadávku na žalobcu.

2. Žalobca v podanej žalobe v opísaní rozhodujúcich skutočností neoznačil dôkazy, iba v časti G žalobný návrh (petit) uviedol, že na základe skutočností uvedených v časti D a v prílohách pripojených k tomuto návrhu žiada o vydanie platobného rozkazu. Jediný dôkaz, ktorý po výzve súdu (uznesenie č. I. 47) konkrétne označil v doplnení skutkových tvrdení, bola zmluva o postúpení pohľadávok č. 5545 zo dňa 28.09.2022.

3. Žalovaný bol pasívny, vo veci sa nevyjadril a nezúčastnil sa pojednávania. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil.

4. Vzhľadom na to súd podľa § 151 ods. 1 CSP v spojení s § 186 ods. 2 CSP považoval za nesporné, že žalobca ako postupník uzatvoril so spoločnosťou O2 Slovakia s. r. o. dňa 28.09.2022 zmluvu o postúpení pohľadávok. Podľa § 186 ods. 2 CSP mal súd z dôvodu nesplnenia dôkaznej povinnosti žalobcu odôvodnené pochybnosti o skutkovom stave, ktorý nebolo možné preukazovať.

5. Z obsahu spisu súd jedine vedel posúdiť, že predmetom sporu bol zjavne spotrebiteľských právny vzťah podľa § 52 Občianskeho zákonníka, v ktorom právny predchodca žalobcu vystupoval podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako dodávateľ telekomunikačných služieb a žalovaný ako spotrebiteľ

podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Žalobca v spore nepreukázal, že skutočne došlo k uzavretiu zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách a že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úhrady podľa § 43 ods. 1 písm. a) predmetného zákona. Žaloba tak nebola dôvodná.

6. Žalobca bol súdom vopred uznesením poučený o neunesení bremena tvrdenia pre abstraktné vymedzenie skutkových tvrdení; bol podľa § 150 ods. 2 CSP vyzvaný na doplnenie skutkových tvrdení, v ktorých dostatočne určito popíše, na základe čoho si uplatňuje nárok; bol poučený, že v spore neoznačil dôkazy podľa § 132 ods. 1 CSP v spojení s § 185 ods. 1 CSP s tým, že bez toho súd nebude na pripojené listiny prihliadať; bol poučený podľa § 132 ods. 2 CSP ako aj podľa § 153 ods. 2 CSP. Na predmetné uznesenie žalobca v spore reagoval podaním doručeným súdu dňa 25.08.2023, v ktorom vymedzil konkrétne skutkové tvrdenia, na základe ktorých si uplatňuje svoj nárok. Napriek tomu však ani v uvedenom podaní neodstránil nedostatok svojej procesnej aktivity v spore, keď neoznačil riadne dôkazy, ktoré sa majú v spore vykonať, okrem uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávky. Nerešpektoval tak pokynu súdu v súlade s článkom 8 CSP.

7. Na základe toho súd nevedel verifikovať skutkové tvrdenia žalobcu v spore, pretože si nesplnil dôkaznú povinnosť a tým pádom ani dôkazné bremeno o svojom nároku. Pri tomto nedostatočnom procesnom postupe žalobcu (napriek poučeniu súdu) nemohol súd vychádzať z nesporných skutočností podľa § 151 ods. 2 CSP. Neoznačenie dôkazov pre súd znamenalo dôvodné pochybnosti o skutkovom stave s poukazom aj na spotrebiteľský charakter sporu. Zároveň žalobca od počiatku sporu neunesol dôkazné bremeno (pre nesplnenie dôkaznej povinnosti).

8. Civilné sporové konanie je ovládané prejednávajúcou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorej sa domáha. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov ponese aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu), teda procesných následkov toho, ako by bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáhala, nedošlo (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 09.06.2020).

9. Za označenie dôkazov nemožno považovať tvrdenie v časti G) formulára, aby súd vyhovel podanému návrhu na základe skutočností uvedených v časti D) a v prílohách k tomu pripojených. Podľa článku 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa pokynov súdu a v súlade s CSP majú strany sporu povinnosť postupovať aj v zmysle článku 10 ods. 1 CSP. Pod tieto povinnosti možno podradiť aj tzv. dôkaznú povinnosť, ktorá vyplýva z § 132 ods. 1 CSP. V zmysle uvedenej právnej úpravy je žalobca okrem iného povinný označiť dôkazy na preukázanie ním tvrdných pravdivých a úplne opísaných rozhodujúcich skutočností. Uvedená povinnosť žalobcu nachádza svoj dôraz v § 185 ods. 1 CSP v rámci tzv. prejednej zásady, podľa ktorej súd rozhodne, ktorý z navrhovaných (v zmysle § 132 ods. 1 CSP označených dôkazov) vykoná. Bez toho súd nie je oprávnený vykonať dôkazy, ktoré sú len súčasťou obsahu spisu. Inak by tým konal priamo v rozpore s uvedenou zásadou a porušil by tzv. princíp rovnosti zbraní.

10. Predmetná dôkazná povinnosť patrí ku kľúčovým procesným povinnostiam strany sporu. Pokiaľ chce strana sporu uspieť, musí ku každému svojmu tvrdeniu označiť dôkazy, ktoré ho majú preukazovať. Ak strana sporu hodlá postupovať účelne, nesmie súd zahrnúť neprehľadným zoznamom dôkazov, ktorými má záujem svoje tvrdenia preukazovať. Je povinná jednoznačne uviesť, o aký dôkazný návrh sa opiera to ktoré konkrétne čiastkové skutkové tvrdenie. Súd nie je oprávnený v rámci zásady rovnosti „domýšľať“ za sporovú stranu, čo vlastne chcela preukazovať a čím to chcela preukazovať. Aj preto podľa § 132 ods. 1 CSP musí žaloba obsahovať označenie dôkazov (porovnaj Jirsa, J. a kol. Občianské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha II. komentář § 79 a 120 OSŘ. 3 vydanie. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019).

11. Pod označenie dôkazov nie je možné považovať pripojenie listín, ktoré žalobca pripojil k žalobe, bez toho aby vzniesol konkrétny dôkazný návrh podľa § 185 ods. 1 CSP. Dôkazná povinnosť žalobcu totiž pozostáva z označenia dôkazu, a jeho pripojenia k žalobe, ak je žalobcovi tento dôkaz k dispozícii.

Samotné pripojenie neoznačených dôkazov k žalobe však nemožno považovať za splnenie dôkaznej povinnosti, nech to vyznieva akokoľvek tvrdo, možno na prvý pohľad aj formalisticky. V sporovom konaní súd musí zotrvať na splnení tejto povinnosti žalobcu. Je tomu tak v záujme už spomínaného zachovania prejednávanej zásady, zachovania rovnosti sporových strán. V konečnom dôsledku preto, aby súd nevykonával dôkaz, ktorý nebol žalobcom navrhovaný. Ak by súd takto neoznačené a len pripojené dôkazy vykonal, mohla by vzniknúť pochybnosť, či nejaký, žalobcom zamýšľaný dôkaz, sa v spise (ne)nachádzal, pričom z pohľadu žalobcu malo ísť o dôkaz kľúčový pre priznanie jeho nároku. Bez toho súd zároveň v rámci predvídateľnosti rozhodovania nevie vyzvať žalobcu, že hoci označil konkrétny dôkaz v žalobe, ten k žalobe nepripojil. Táto požiadavka formalizmu pri označovaní dôkazov tak má podľa názoru súdu svoje opodstatnenie. O to viac, ak ju vyslovene zakotvuje procesná úprava priamo v § 132 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 185 ods. 1 CSP, ako aj v § 149 CSP. Súd si je vedomý, že podľa aktuálnej judikatúry účelom civilného procesu je spory riešiť (rozhodovať ich) a prinášať spravodlivosť, a nie ich odmietajúť (teda „nesúdiť“) cez rôzne arbitrálne procedurálne rituály“ a že prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný (neadekvátny) tlak na dopĺňanie náležitostí ich procesných úkonov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (R 46/2000) (tiež Najvyšší súd SR, sp. zn. 9 Cdo 7/2021; podobne aj IV. ÚS 318/2018, II. ÚS 135/04, II. ÚS 435/2014). Na druhej strane judikatúra stále zotráva na tom, že nemožno spochybňovať význam formalít a podmienok konania, ktoré musia byť dodržané v konaní pred súdmi (III. ÚS 269/2022 a tam citovaná judikatúra, III. ÚS 194/2012). Ústavný súd ČR v jednom zo svojich náleзов totiž uviedol, že: „Ústavní soud dále zdůrazňuje (např. nález ze dne 25. 8. 2005, sp. zn. IV. ÚS 281/04), že účelem formalit a podmínek řízení, které musejí být dodrženy při podání návrhu k soudu, je zajistit řádný chod spravedlnosti a zejména respektování právní jistoty. Uplatněná omezení a jejich výklad však nesmějí omezit přístup jednotlivce k soudům takovým způsobem nebo v takové míře, že by uvedené právo bylo zasaženo v samé své podstatě. I když tedy právo podat návrh podléhá zákonným podmínkám, obecné soudy se musejí při aplikaci procesních pravidel vyhnout jak přehnanému formalismu, který by zasahoval do zásad spravedlivého procesu, tak přílišné "pružnosti", která by naopak vedla k odstranění procesních podmínek stanovených zákonem. (nález Ústavného soudu ČR sp. zn. III. ÚS 2373/21 zo dňa 30.06.2022).

12. Splnenie dôkaznej povinnosti však nie je možné od sporových strán (v tomto prípade žalobcu) vynucovať. Neoznačenie dôkazov v žalobe nie je takým nedostatkom, ktorý by bránil súdu pokračovať v spore. Nesplnenie tejto povinnosti je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre sporovú stranu, ktorá ju nespĺnila. Súd sám nie je povinný pátrať po významných skutočnostiach (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 1900/2005 zo dňa 07.09.2006). Žalobca v civilnom sporovom konaní tak musí postupovať v rámci prejednávanej zásady s potrebnou starostlivosťou o vlastný výsledok sporu a koncentrovane, aby si splnil všetky svoje procesné povinnosti, aj podľa pokynov súdu. Ak ich nespĺní, nemôže legitímne očakávať výsledok v podobe uznania jeho nároku alebo priznania ochrany jeho právam. O to viac, ak je zastúpený advokátom, ktorý sa považuje za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s výkonom advokácie (článok 11 ods. 3 CSP). K tomu porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/30/2023 zo dňa 28.11.2023.

13. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v celom rozsahu úspešný, pretože súd žalobu zamietol. Súd však z obsahu spisu nezistil na strane žalovaného žiadne trovy konania. Preto o trovách rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí – odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh),

odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel – Exekučný poriadok.